

PARLAMENTUL REPUBLICII MOLDOVA

LEGE

**cu privire la reformarea Curții Supreme de Justiție și
organelor procuraturii**

În vederea asigurării imparțialității depline a tuturor judecătorilor Curții Supreme de Justiție, a calității actului de justiție, precum și în vederea creării premiselor pentru uniformizarea practicii judecătorești și o bună funcționare a sistemului judecătoresc și a Procuraturii,

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

TITLUL I

Capitolul I

Reorganizarea Curții Supreme de Justiție.

Art. 1 – (1) Curtea Supremă de Justiție se reorganizează prin modificarea competențelor și reducerea numărului de judecători, începând cu 1 ianuarie 2020.

(2) De la 1 ianuarie 2020 se stabilește un număr de 17 posturi de judecător pentru Curtea Supremă de Justiție.

Art. 2 – (1) În vederea stabilirii în baza criteriilor obiective a judecătorilor care vor activa la Curtea Supremă de Justiție după reorganizare, judecătorii Curții Supreme de Justiție sunt supuși evaluării de către Comisia de evaluare prevăzută la art. 3.

(2) Evaluarea judecătorilor Curții Supreme de Justiție se face în baza a trei criterii: integritate, activitate profesională în ultimii 10 ani și calitățile personale relevante funcției de judecător. Indicatorii și metodologia de evaluare sunt aprobate de către Comisia de evaluare.

(3) Evaluarea judecătorilor Curții Supreme de Justiție se va efectua în baza următoarelor principii:

- a) evaluarea imparțială și obiectivă a fiecărui judecător;
- b) tratamentul egal al tuturor judecătorilor, prin aplicarea în mod nediscriminatoriu a metodologiei și criteriilor de evaluare;
- c) transparență, prin publicarea informațiilor referitoare la modul de organizare și desfășurare a evaluării, precum și a rezultatelor evaluării.

(4) Dacă judecătorul Curții Supreme de Justiție refuză evaluarea sau nu se prezintă la evaluare pînă la data stabilită de Comisia de evaluare, are dreptul la demisie în condițiile art. 26 din Legea nr. 544/1995 cu privire la statutul

judecătorului. Cererea de demisie se înaintează Consiliului Superior al Magistraturii în termen de 5 zile lucrătoare de la data la care urma să fie evaluat.

Capitolul II

Comisia de evaluare

Art. 3 – (1) Comisia de evaluare este un organ ad-hoc și independent creat în scopul evaluării și selectării judecătorilor care vor activa la Curtea Supremă de Justiție începând cu 1 ianuarie 2020.

(2) Comisia de evaluare este compusă din 20 membri, desemnați după cum urmează:

- a) Parlamentul Republicii Moldova – 2 membri;
- b) Președintele Republicii Moldova – 2 membri;
- c) Guvernul Republicii Moldova – 2 membri;
- d) Consiliul Superior al Magistraturii – 2 membri;
- e) Consiliu Superior al Procurorilor – 2 membri;
- f) Platforma Națională din Moldova a Forumului Societății Civile din Parteneriatul Estic – 4 membri;
- g) ministrul justiției, în baza propunerilor primite de la organizațiile internaționale și partenerii de dezvoltare ai Republicii Moldova implicați în reforma sectorului justiției – 6 experți străini, ce se bucură de o reputație ireproșabilă și au cel puțin 10 ani de experiență în domeniul dreptului, preferabil în domeniul judiciar și al procuraturii.

(3) Membrii Comisiei de evaluare desemnați conform alin. (2) lit. a)-f) trebuie să se bucure de o reputație ireproșabilă și să aibă cel puțin 10 ani de experiență în domeniul său de activitate. Cel puțin un membru desemnat de entitățile de la alin. (2) lit. a)-d) și cel puțin doi membri desemnați de entitatea de la alin. (2) lit. f) trebuie să fie foști judecători care au activat în funcție cel puțin 10 ani sau foști judecători constituționali.

(4) Nu pot fi desemnați conform alin. (2) lit. a)-f) membri ai Comisiei de evaluare persoanele:

- a) membrii unui partid politic în ultimii 3 ani;
- b) care dețin funcții publice, funcții publice cu statut special, funcții de demnitate publică sau funcții din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică,
- c) persoanele ale căror soț, soție, părinți, copii sau soții copiilor sunt judecători sau procurori.

(5) În activitatea sa, Comisia de evaluare poate antrena specialiști din domeniile pe care le consideră necesare pentru evaluare, care participă la evaluare fără drept de vot. Autoritatea Națională de Integritate va delega la solicitare un

inspector de integritate, care va acorda suport Comisiei de evaluare pe parcursul activității prin oferirea informațiilor la care are acces cu privire la persona evaluată.

(6) Comisia de evaluare își desfășoară activitatea în mod independent în conformitate cu prezenta lege și în baza Regulamentului de activitatea al Comisiei de evaluare aprobat de aceasta, care nu poate fi contestat. Este interzisă orice imixtiune în activitatea și procesul de luare a deciziilor Comisiei de evaluare.

(7) Membrii Comisiei de evaluare sunt obligați să respecte prevederile art. 12 din Legea nr. 133/2016 privind declararea averii și a intereselor personale, precum și să raporteze Comisiei de evaluare orice încercare de influențare a sa. Colegiul de evaluare soluționează conflictele de interese în temeiul art. 12 din Legea nr. 133/2016 și a recuzărilor formulate de membrii acestuia sau de persoana evaluată.

(8) Comisia de evaluare își începe activitatea în cel mult 15 zile din data intrării în vigoare a prezentei legi și își încetează activitatea la numirea în funcție de către autoritățile responsabile de numire a tuturor persoanelor vizate de prezenta lege.

(9) În termen de 15 zile din data intrării în vigoare a prezentei legi, entitățile de la alin. (2) desemnează membrii Comisiei de evaluare, care își încep activitatea la desemnarea a cel puțin 12 membri.

(10) În cazul apariției vacanței membrului Comisiei de evaluare, supleantul va fi desemnat de aceeași entitate a cărei vacanță a apărut, în condițiile prezentului articol, în termen de cel mult 15 zile de la solicitarea Comisiei de evaluare. Vacanța funcției intervine în cazul demisiei membrului sau absenței nemotivate a acestuia de la două ședințe consecutive ale colegiului de evaluare.

(11) Comisia de evaluare este condusă de un Președinte, asistat de un vicepreședinte, care sunt aleși de Comisia de evaluare din rândul membrilor săi.

(12) Membrii Comisiei de evaluare desemnați de entitățile de la alin. (2) lit. a) – f) sunt remunerați lunar pentru perioada activității în Comisie cu salariul judecătorului Curții Supreme de Justiție cu vechimea în muncă în funcția de judecător de până la 16 ani. (13) Secretariatul Comisiei de evaluare este asigurat de către Ministerul Justiției.

Art. 4 – (1) Comisia de evaluare este constituită din două colegii compuse din 10 membri fiecare. Fiecare colegiu de evaluare este compus din un membru desemnat de Președintele Republicii Moldova, unul de Parlamentul Republicii Moldova, unul de Guvernul Republicii Moldova, unul de Consiliul Superior al Magistraturii, unul de Consiliul Superior al Procurorilor, doi de către Platforma Națională din Moldova a Forumului Societății Civile din Parteneriatul Estic și trei de către ministrul justiției în baza propunerilor primite de la organizațiile internaționale și partenerii de dezvoltare ai Republicii Moldova implicați în

reforma sectorului justiției. Componenta exactă a colegiilor de evaluare este decisă de Comisia de evaluare. Președintele și vice-președintele Comisiei de evaluare conduc unul din cele două colegii de evaluare.

(2) Evaluarea judecătorilor este efectuată de către unul din colegiile de evaluare, în baza criteriilor stabilite de prezenta lege și a indicatorilor și metodologiei stabilite în Regulamentul Comisiei de evaluare.

(3) Colegiul de evaluare este deliberativ dacă la ședințele acestuia participă cel puțin 6 membri.

Capitolul III **Procedura de evaluare**

Art. 5 – (1) Comisia de evaluare și secretariatul acesteia au acces la orice informație pe care o consideră necesară pentru îndeplinirea sarcinilor sale.

(2) Membrii Comisiei de evaluare și membrii secretariatului acesteia semnează un angajament de protecție a datelor cu caracter personal la care vor avea acces în procesul de evaluare.

(3) În vederea asigurării accesului la informație, Comisia de evaluare va avea acces gratuit și necondiționat la Sistemele informaționale automatizate aflate în gestiunea Autorității Naționale de Integritate (e-declarație și e-integritate), Serviciului Fiscal de Stat, Ministerului Afacerilor Interne (SIAS „Registrul de evidență al contravențiilor”, SIAS al Poliției de Frontieră), Agenției Serviciilor Publice (SIAS „Registrul de stat al populației”, SIAS „Registrul de stat al unităților de transport”, SIAS „Cadastrul bunurilor imobile”), Programul Integrat de Gestionare a Dosarelor, SRS Femida.

(4) Consiliul Superior al Magistraturii, Agenția de Administrare a Instanțelor Judecătorești din subordinea Ministerului Justiției, Agentul Governamental și alte autorități publice vor prezenta comisiei de evaluare orice informație solicitată în cel mult 7 zile.

(5) În procesul de acumulare a informației, colegiul de evaluare poate solicita judecătorului supus evaluării și altor persoane fizice informații cu privire la orice aspect supus evaluării, precum și poate audia orice persoană care poate prezenta informații relevante. Orice persoană poate prezenta comisiei de evaluare informații despre judecătorul supus evaluării. Informațiile anonime nu sunt examinate.

(6) Judecătorul supus evaluării are acces la orice informație deținută de colegiul de evaluare și care îl vizează și are dreptul să prezinte probe suplimentare sau clarificări pe marginea acestora.

Art. 6 – (1) Evaluarea se efectuează prin analiza tuturor informațiilor de către colegiul de evaluare și audierea judecătorului. Judecătorul supus evaluării este audiat în ședință închisă de către colegiu de evaluare.

(2) Evaluarea se desfășoară în două etape:

a) evaluarea integrității;

b) evaluarea activității profesionale și a calităților personale ale candidaților care au promovat etapa de la lit. a).

(3) Colegiul de evaluare decide prin vot asupra evaluării integrității. Se consideră că judecătorul a promovat evaluarea integrității dacă pentru acesta au votat cel puțin 2/3 din membrii colegiului de evaluare cu drept de vot, inclusiv cel puțin 2 membri desemnați de către organizațiile internaționale și partenerii de dezvoltare ai Republicii Moldova implicați în reforma sectorului justiției.

(4) Evaluarea activității profesionale și a calităților personale a candidaților se decide prin acordarea punctajului în modul stabilit de Regulamentul Comisiei de evaluare.

Art. 7 – (1) În urma evaluării judecătorului Curții Supreme de Justiție, colegiul de evaluare întocmește un raport motivat. În raportul colegiului de evaluare se constată dacă judecătorul a promovat sau nu evaluarea.

(2) Judecătorii Curții Supreme de Justiție care au promovat evaluarea își continuă activitatea în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție.

(3) Raportul definitiv al colegiului de evaluare prin care se constată că judecătorul nu a promovat evaluarea, constituie temei juridic pentru transferul judecătorului de la Curtea Supremă de Justiție la o altă instanță judecătorească inferioară, cu consimțământul său.

(4) Raportul colegiului de evaluare se comunică prin poștă electronică judecătorului evaluat în termen de 3 zile din momentul emiterii.

(5) Raportul colegiului de evaluare prevăzut la alin. (1) devine definitiv dacă nu a fost contestat în termenul indicat în art. 8 alin. (1).

(6) Rezultatul evaluării judecătorului Curții Supreme de Justiție se publică pe pagina web a Ministerului Justiției.

(7) Raportul definitiv al colegiului de evaluare prin care s-a constatat dubii cu privire la integritatea judecătorului este expediat Autorității Naționale de Integritate, iar raportul definitiv al colegiului de evaluare prin care judecătorul Curții Supreme de Justiție nu a promovat evaluarea privind activitatea profesională sau nu a promovat evaluarea privind calitățile personale relevante funcției de judecător este expediat Inspecției Judiciare.

Capitolul IV

Contestarea raportului de evaluare

Art. 8 – (1) Judecătorul evaluat poate contesta motivat, în termen de 3 zile lucrătoare de la comunicare, raportul de evaluare prin care se constată că acesta nu a promovat evaluarea. Contestația se depune la secretariatul Comisiei de evaluare și include aspectele evaluate incorect sau care nu au fost examinate suficient de

către colegiul de evaluare și care sunt de natură să schimbe concluzia colegiului de evaluare.

(2) Contestația este examinată de către celălalt colegiu de evaluare, în termen de cel mult 14 zile de la depunerea contestației. Colegiul de evaluare care examinează contestația face o evaluare proprie a judecătorului, în baza materialelor acumulate de colegiu de evaluare inițial și a materialelor prezentate ulterior. Judecătorul vizat se audiază în ședință închisă.

Art. 9 – (1) În urma examinării contestației, colegiul de evaluare emite un raport definitiv. Colegiul de evaluare poate schimba concluzia din raportul contestat în cazul în care constată că acesta a fost afectat de erori esențiale sau au apărut informații noi care justifică o altă concluzie. Dispozițiile art. 7 alin. (4) se aplică corespunzător.

(2) În termen de 3 zile de la comunicarea raportului emis în condițiile alin. (1), judecătorul evaluat poate depune o contestație împotriva acestuia care se examinează de Consiliul Superior al Magistraturii.

(3) Consiliul Superior al Magistraturii examinează contestația în cel mult 7 zile și poate respinge motivat propunerea din raportul de evaluare în cazul în care constată că raportul conține vicii sau erori de natură să schimbe concluzia din raport.

(4) Hotărîrea Consiliului Superior al Magistraturii prin care se respinge propunerea colegiului de evaluare este expediată Comisiei de evaluare în cel mult 3 zile.

(5) Comisia de evaluare verifică cele constatate în hotărîrea Consiliului Superior al Magistraturii și hotărăște dacă menține raportul colegiului de evaluare sau adoptă un nou raport. Dacă consideră necesar, Comisia de evaluare audiază judecătorul vizat în ședință închisă. Dispozițiile art. 7 alin. (4) se aplică corespunzător.

(6) Propunerea raportul Comisiei de evaluare adoptat conform alin. (4) nu poate fi respins de către Consiliul Superior al Magistraturii care emite o hotărîre conform art. 10 alin. (2).

Capitolul V

Transferul sau demisia judecătorilor

Art. 10 – (1) Raportul de evaluare definitiv al judecătorului Curții Supreme de Justiție sau raportul Comisiei de evaluare emisă conform art. 9 alin. (5) se prezintă Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) Consiliul Superior al Magistraturii, în cel mult 7 zile de la primirea raportului de evaluare în care s-a constatată că judecătorul Curții Supreme de Justiție nu a promovat evaluarea, propune acestuia transferul, cu consimțământul lui, în oricare din funcțiile vacante de judecător din alte instanțe judecătorești, fără

a desfășura un concurs. Judecătorii aleg funcțiile vacante de judecător în care vor fi transferați în ordinea descrescătoare a vechimii în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție. Judecătorul Curții Supreme de Justiție care refuză transferul are dreptul la demisie.

(3) Cererea privind solicitarea transferului se depune Consiliului Superior al Magistraturii în termen de 3 zile de la data propunerii transferului.

(4) Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la transferul sau demisia judecătorului Curții Supreme de Justiție se adoptă în cel mult 14 zile de la primirea raportului de evaluare.

(5) Dacă judecătorul Curții Supreme de Justiție nu optează pentru transfer în termenul stabilit la alin. (3) sau demisie, acesta este transferat, fără consimțământul său, de către Consiliul Superior al Magistraturii, în oricare din funcțiile vacante de judecător din alte instanțe judecătorești.

(6) Consiliul Superior al Magistraturii va propune Președintelui Republicii Moldova transferarea judecătorului Curții Supreme de Justiție într-o altă instanță judecătorească inferioară sau va propune Parlamentului eliberarea prin demisie a acestuia.

(7) În termen de 15 zile de la primirea propunerii Consiliului Superior al Magistraturii, Președintele Republicii Moldova emite decretul privind transferul judecătorului Curții Supreme de Justiție într-o altă instanță judecătorească inferioară.

(8) Parlamentul adoptă hotărârea privind demisia judecătorului Curții Supreme de Justiție în termen de 15 zile de la înaintarea propunerii de către Consiliul Superior al Magistraturii.

Capitolul VI

Concursul pentru suplinirea posturilor vacante de judecător

Art. 11 – (1) Dacă la Curtea Supremă de Justiție rămân posturi vacante de judecător în urma evaluării judecătorilor Curții Supreme de Justiție, prin derogare de la art. 9 și 10 din Legea nr. 544/1995 cu privire la statutul judecătorului, Comisia de evaluare anunță concurs pentru suplinirea acestora.

(2) Comisia de evaluare anunță concursul de promovare în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție prin publicarea în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, și pe paginile web ale Consiliului Superior al Magistraturii și Ministerului Justiției.

(3) Concursul se desfășoară conform procedurii și criteriilor care au stat la baza evaluării judecătorilor Curții Supreme de Justiție. Concursul de promovare în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție continuă pînă la completarea tuturor funcțiilor vacante.

(4) La concursul de promovare în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție pot participa judecătorii care au o vechime în funcția de judecător de cel puțin 10 ani la data expirării perioadei de depunere a cererilor de participare la concurs, cu excepția celor care au fost supuși evaluării sau au refuzat evaluarea conform prezentei legi.

(5) Candidații la funcția de judecător sunt selectați de către colegiul de evaluare dacă întrunesc punctajul minim stabilit pentru promovare în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție de către Comisia de evaluare.

(6) Judecătorii Curții Supreme de Justiție selectați conform prezentei legi sînt numiți de către Parlament, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii.

Art. 12 –În urma desfășurării concursului, colegiul de evaluare întocmește un raport motivat în privința fiecărui candidat în care menționează dacă este sau nu selectat pentru promovare la Curtea Supremă de Justiție. Dispozițiile art. 8 se aplică corespunzător.

Art. 13 – (1) Prin derogare de la art. 19 din Legea nr. 947/1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, raportul de evaluare definitiv al candidatului propus pentru promovare la Curtea Supremă de Justiție este prezentat Consiliului Superior al Magistraturii, care adoptă o hotărîre în termen de cel mult 7 zile de la recepționarea raportului de evaluare.

(2) Consiliul Superior al Magistraturii poate respinge propunerea colegiului de evaluare dacă constată că raportul conține vicii sau erori de natură să schimbe concluzia din raport. Hotărîrea respectivă este expediată Comisiei de evaluare în cel mult 3 zile.

(3) Comisia de evaluare verifică cele constatate în hotărîrea Consiliului Superior al Magistraturii și hotărîște dacă menține raportul colegiului de evaluare sau adoptă un nou raport. Dispozițiile art. 7 alin. (4) se aplică corespunzător.

(4) Raportul Comisiei de evaluare adoptat conform alin. (3) nu poate fi respins de către Consiliul Superior al Magistraturii care emite o hotărîre prevăzută la alin. (5).

(5) Consiliul Superior al Magistraturii, în baza raportului definitiv conform art. 12 sau art. 13 alin. (3), adoptă o hotărîre privind propunerea de promovare a judecătorului la Curtea Supremă de Justiție și o înaintează Parlamentului.

(6) În termen de 15 zile de la data înregistrării propunerii Consiliului Superior al Magistraturii, Parlamentul numește candidatul în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție.

(7) În cazul depistării unor probe incontestabile de incompatibilitate a candidatului la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție cu funcția respectivă, Consiliul Superior al Magistraturii, în interiorul termenului indicat la alin. (6), este informat în temeiul unui aviz al Parlamentului. După examinarea

circumstanțelor invocate în avizul Parlamentului, Consiliul Superior al Magistraturii poate propune aceeași candidatură pentru funcția vacantă de judecător la Curtea Supremă de Justiție.

(8) Propunerea repetată a aceleiași candidaturi din partea Consiliului Superior al Magistraturii este obligatorie și nu poate fi respinsă de către Parlament.

Capitolul VII

Adoptarea hotărârilor de către Consiliul Superior al Magistraturii

Art. 14 – (1) Prin derogare de la dispozițiile art. 24 și 25 din Legea nr. 947/1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii și Codul administrativ al Republicii Moldova nr. 116/2018, hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii emise în condițiile prezentei legi nu pot fi contestate și se adoptă cu votul a 2/3 din membrii săi cu drept de vot.

(2) La adoptarea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii conform prezentei legi membrii de drept participă fără drept de vot.

Art. 15 – Membrii Consiliului Superior al Magistraturii, judecători la Curtea Supremă de Justiție nu participă cu drept de vot în cazul evaluării judecătorilor Curții Supreme de Justiție, conform prezentei legi.

(2) Recuzările și autorecuzările sunt soluționate în conformitate cu art. 18 din Legea nr. 947/1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, care se aplică corespunzător.

Capitolul VIII

Evaluarea președinților și vicepreședinților instanțelor judecătorești

Art. 16 – (1) După evaluarea judecătorilor Curții Supreme de Justiție în modul prevăzut de prezenta lege și suplinirea funcțiilor vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție, sunt supuși evaluării conform aceluiași reguli de către Comisia de evaluare, următoarele persoane în funcție:

- a) președinții curților de apel și a judecătorilor;
- b) vicepreședinții curților de apel și a judecătorilor Chișinău, Bălți, Cahul și Comrat.

(2) La evaluarea persoanelor menționate la alin. (1), Comisia de evaluare, suplimentar criteriilor prevăzute la art. (2) alin. (2), va evalua abilitățile de management ale acestora.

TITLUL II

Capitolul I

Evaluarea procurorilor

Art. 17 – (1) În vederea selectării procurorilor care vor activa în cadrul Procuraturii Anticorupție după modificarea competențelor materiale, procurorii din cadrul Procuraturii Anticorupție sunt supuși evaluării de către Comisia de evaluare similar procedurii de evaluare prevăzută în Titlul I.

Art. 18 – (1) După evaluarea procurorilor din cadrul Procuraturii Anticorupție, sunt supuși evaluării de către Comisia de evaluare următoarele persoane în funcție:

a) procurorii-șefi ai subdiviziunilor Procuraturii Generale, Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, procuraturilor de circumscripție, și procuraturilor teritoriale;

b) adjuncții procurorilor-șefi ai Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, procuraturilor de circumscripție și procuraturilor teritoriale Chișinău, Bălți, Cahul și Comrat.

(2) La evaluarea persoanelor menționate la alin. (2), Comisia de evaluare, suplimentar criteriilor prevăzute la art. (2) alin. (2), va evalua abilitățile de management ale acestora

Capitolul II

Contestarea raportului de evaluare

Art. 19 – (1) Procurorul evaluat poate contesta motivat, în termen de 3 zile lucrătoare de la comunicare, raportul de evaluare prin care se constată că acesta nu a promovat evaluarea. Contestația se depune la secretariatul Comisiei de evaluare și include aspectele evaluate incorect sau care nu au fost examinate suficient de către colegiul de evaluare și care sunt de natură să schimbe concluzia colegiului de evaluare.

(2) Contestația este examinată de către celălalt colegiu de evaluare, în termen de cel mult 14 zile de la depunerea contestației. Colegiul de evaluare care examinează contestația face o evaluare proprie a procurorului, în baza materialelor acumulate de colegiu de evaluare inițial și a materialelor prezentate ulterior. Procurorul vizat se audiază în ședință închisă.

Art. 20 – În urma examinării contestației, colegiul de evaluare emite un raport definitiv. Colegiul de evaluare poate schimba concluzia din raportul contestat în cazul în care constată că acesta a fost afectat de erori esențiale sau au apărut informații noi care justifică o altă concluzie. Dispozițiile art. 7 alin. (4) se aplică corespunzător.

Art. 21 – (1) Raportul definitiv al colegiului de evaluare în care s-a constatată că procurorul nu a promovat evaluarea se transmite Consiliului Superior al Procurorilor.

(2) Consiliul Superior al Procurorilor poate respinge propunerea colegiului de evaluare dacă constată că raportul definitiv conține vicii sau erori de natură să schimbe concluzia din raport. Hotărîrea respectivă este expediată Comisiei de evaluare în cel mult 3 zile.

(3) Comisia de evaluare verifică cele constatate în hotărîrea Consiliul Superior al Procurorilor și hotărîște dacă menține raportul colegiului de evaluare sau adoptă un nou raport. Dispozițiile art. 7 alin. (4) se aplică corespunzător.

(4) Raportul Comisiei de evaluare adoptat conform alin. (3) nu poate fi respins de către Consiliul Superior al Procurorilor care emite o hotărîre prevăzută la alin. (5).

(5) Consiliul Superior al Procurorilor, în baza raportului definitiv emis conform alin. (3) sau art. 19 adoptă o hotărîre privind propunerea de eliberare din funcția de procuror și o înaintează Procurorului General.

(6) În termen de 15 zile de la data înregistrării propunerii Consiliului Superior al Procurorilor, Procurorul General emite ordin de eliberare din funcție a procurorului.

Capitolul III

Suplinirea funcțiilor vacante de procuror

Art. 22 – (1) Dacă în cadrul Procuraturii Anticorupție rămîn posturi vacante de procuror în urma evaluării procurorilor din cadrul Procuraturii Anticorupție, prin derogare de la art. 24 din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, Comisia de evaluare anunță concurs pentru suplinirea acestora.

(2) Comisia de evaluare anunță concursul pentru suplinirea funcțiilor vacante de procuror în cadrul Procuraturii Anticorupție prin publicarea în Monitorul Oficial al Republicii Moldova și pe paginile web ale Consiliului Superior al Procurorilor și Ministerului Justiției.

(3) Concursul se desfășoară conform procedurii și criteriilor care au stat la baza evaluării judecătorilor Curții Supreme de Justiție. Concursul pentru suplinirea funcțiilor vacante de procuror în cadrul Procuraturii Anticorupție continuă pînă la completarea tuturor funcțiilor vacante.

(4) Candidații la funcția de procuror sunt selectați de către colegiul de evaluare dacă întrunesc punctajul minim stabilit pentru suplinirea funcțiilor vacante de procuror în cadrul Procuraturii Anticorupție de către Comisia de evaluare.

Art. 23 – În urma desfășurării concursului, colegiul de evaluare întocmește un raport motivat în privința fiecărui candidat în care menționează dacă este sau nu selectat pentru suplinirea funcțiilor vacante de procuror în cadrul Procuraturii Anticorupție.

Art. 24 – (1) Prin derogare de la art. 25 din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, raportul de evaluare definitiv al candidatului propus pentru suplinirea funcțiilor vacante de procuror în cadrul Procuraturii Anticorupție este prezentat Consiliului Superior al Procurorilor, care adoptă o hotărîre în termen de cel mult 7 zile de la recepționarea raportului de evaluare.

(2) Consiliul Superior al Procurorilor poate respinge propunerea colegiului de evaluare dacă constată că raportul conține vicii sau erori de natură să schimbe concluzia din raport. Hotărîrea respectivă este expediată Comisiei de evaluare în cel mult 3 zile.

(3) Comisia de evaluare verifică cele constatate în hotărîrea Consiliului Superior al Procurorilor și hotărîște dacă menține raportul colegiului de evaluare sau adoptă un nou raport. Dispozițiile art. 7 alin. (4) se aplică corespunzător.

(4) Raportul Comisiei de evaluare adoptat conform alin. (3) nu poate fi respins de către Consiliul Superior al Procurorilor care emite o hotărîre prevăzută la alin. (5).

(5) Consiliul Superior al Procurorilor, în baza raportului definitiv emis conform prezentului articol, adoptă o hotărîre privind suplinirea funcțiilor vacante de procuror în cadrul Procuraturii Anticorupție și o înaintează Procurorului General.

(6) În termen de 15 zile de la data înregistrării propunerii Consiliului Superior al Procurorilor, Procurorul General numește candidatul în funcția de procuror în cadrul Procuraturii Anticorupție.

TITLUL III

Capitolul I

Modificări la unele acte normative

Art. I – Legea nr. 514/1995 privind organizarea judecătorească (republicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr.185, art.620), se modifică după cum urmează:

1. La articolul 16

alineatul (2), textul „și în Curtea Supremă de Justiție”, se exclude;

alineatul (2¹) textul „și ai Curții Supreme de Justiție” se exclude;

la alineatul (3), după cuvintele „Președintele Republicii Moldova,” se completează cu cuvintele „, iar președintele și vicepreședintele Curții Supreme de Justiție de către Parlament”;

la alineatul (4), în ambele propoziții, după cuvintele „Președintele Republicii Moldova” se completează cu cuvintele „, după caz Parlamentul”, iar cuvintele „judecătoriei sau al curții de apel” se substituie cu cuvintele „instanțelor judecătorești”;

la alineatul (5) în a doua propoziție după cuvintele „Președintele Republicii Moldova” se completează cu cuvintele „, după caz Parlamentul”, iar în a treia propoziție după cuvintele „Președintele Republicii Moldova emite un decret” se completează cu cuvintele „iar Parlamentul emite o hotărîre”;

2. În titlul Articolului 16¹, cuvintele ”instanțelor judecătorești” se substituie cu cuvintele ”judecătoriilor și ai curților de apel”.

3. La articolul 21

alineatul (1) se completează în final cu propoziția: „Sediul Curții Supreme de Justiție se află în Chișinău.”;

alineatul (2), numărul „33” se substituie cu numărul „17”;

4. Articolul 43 va avea următorul cuprins:

„**Articolul 43.** Curtea Supremă de Justiție

(1) Curtea Supremă de Justiție este unica instanța judecătorească supremă. Ea asigură interpretarea și aplicarea uniformă a legii de către instanțele judecătorești.

(2) Componența completelor se aprobă de către Plenul Curții Supreme de Justiție, la propunerea Președintelui Curții Supreme de Justiție, la începutul fiecărui an. În cazul imposibilității examinării unei cauze de către un complet de judecată sau există pericolul de încălcare a termenului rezonabil de examinare a unei cauze, Președintele Curții Supreme de Justiție, decide asupra schimbării membrilor acestora, în condițiile art. 6¹ alin. (1¹). ”;

5. Se completează cu art. 43¹ – 43³ cu următorul cuprins:

„**Articolul 43¹.** Atribuțiile Curții Supreme de Justiție

Curtea Supremă de Justiție:

a) creează și modifică practica judiciară de referință, precum și uniformizează practica judiciară a tuturor instanțelor judecătorești, prin intermediul căilor ordinare și extraordinare de atac;

b) examinează cauzele date în competența sa conform normelor de procedură;

c) publică periodic sinteza practicii judecătorești;

d) soluționează, în modul prevăzut de lege, conflictele de competență dintre instanțele judecătorești;

e) are alte atribuții prevăzute de legi.

Articolul 43². Atribuțiile Președintelui Curții Supreme de Justiție

(1) Președintele Curții Supreme de Justiție:

a) convoacă și prezidează ședințele Plenului Curții Supreme de Justiție;

b) coordonează și organizează activitatea Curții Supreme de Justiție, a completelor și a judecătorilor acesteia;

c) propune anual Plenului pentru aprobare componența completelor Curții Supreme de Justiție;

d) exercită atribuțiile prevăzute de articolul 16¹ alineatul (1) lit. a), g)-m), o)-q);

e) reprezintă Curtea Supremă de Justiție sau instanțele judecătorești în relațiile cu alte autorități și instituții publice din țară și de peste hotare

f) exercită alte atribuții prevăzute de lege.

(2) În absența Președintelui Curții Supreme de Justiție sau a vacanței funcției, atribuțiile acestuia sunt exercitate de către vicepreședintele Curții Supreme de Justiție.

Articolul 43³. Plenul Curții Supreme de Justiție

(1) Plenul Curții Supreme de Justiție este compus din toți judecătorii Curții Supreme de Justiție. Ședințele acestuia sunt prezidate de Președintele Curții Supreme de Justiție.

(2) Plenul Curții Supreme de Justiție se convoacă de către Președintele Curții Supreme de Justiție ori de câte ori este necesar, dar nu mai rar decât o dată în trimestru. Președintele convoacă Plenul Curții Supreme de Justiție în ședință extraordinară din oficiu sau la solicitarea a cel puțin 5 judecători ai Curții Supreme de Justiție.

(2) Plenul Curții Supreme de Justiție:

a) monitorizează uniformizarea practicii judiciare și emite, la solicitarea instanțelor judecătorești, avize consultative în cazul apariției problemelor legate de aplicarea legii;

b) adoptă Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Curții Supreme de Justiție, ;

c) aprobă anual și modifică componența completelor Curții Supreme de Justiție

d) decide asupra specializării completelor de judecată, după caz;

e) aprobă organigrama Curții Supreme de Justiție și numește Șeful secretariatului Curții Supreme de Justiție;

f) aprobă planul de acțiuni, raportul anual de activitate la Curți Supreme de Justiție, precum și proiectul bugetului Curții Supreme de Justiție pentru anul viitor;

g) exercită alte atribuții prevăzute de lege.

(3) Ședința Plenului Curții Supreme de Justiție este deliberativă dacă la ea participă cel puțin 11 judecători. Hotărârile Plenului Curții Supreme de Justiție se adoptă cu majoritatea voturilor judecătorilor care participă la ședință.”.

6. La articolul 47 alineatul (1) se completează la final cu următoarea propoziție:

„Judecătorii Curții Supreme de Justiție sunt asistați în activitatea sa de 51 de asistenți judiciari.”;

7. Articolul 48 se completează cu alineatul (3) cu următorul cuprins:

„(3) În cadrul Curții Supreme de Justiție, atribuțiile grefierului sunt exercitate de către asistenții judiciari.”;

8. La articolul 56¹ alineatul (2) după prima propoziție se completează cu următoarea propoziție:

„Judecătorii Curții Supreme de Justiție poartă mantii de culoare bordo și insigne cu imaginea Stemei de Stat.”.

Art. II – Legea nr. 544/1995 cu privire la statutul judecătorului (republicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr.185, art.620), se modifică după cum urmează:

1. La articolul 11 alineatul (2) se abrogă;

se completează cu alineatele (6) – (8) cu următorul cuprins:

„(6) Judecătorii Curții Supreme de Justiție sunt numiți în funcție de Parlament, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii, în termen de 30 de zile de la data înregistrării propunerii în Parlament, din rândul judecătorilor care au o vechime în funcția de judecător de cel puțin 10 ani.

(7) În cazul depistării unor probe incontestabile de incompatibilitate a candidatului la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție cu funcția respectivă, de încălcare a legislației de către acesta sau de încălcare a procedurilor legale de selectare și promovare a lui, Consiliul Superior al Magistraturii, în interiorul termenului indicat la alin. (6), este informat în temeiul unui aviz al Parlamentului. În cazul apariției unor circumstanțe care necesită o examinare suplimentară sau în cazul vacanței Parlamentului, Consiliul Superior al Magistraturii este anunțat despre prelungirea acestui termen cu 15 zile sau pînă la începutul sesiunii.

(8) Parlamentul examinează propunerea repetată a Consiliului Superior al Magistraturii în termen de 30 de zile de la data înregistrării acesteia în Parlament.”;

Art. III – Legea nr. 947/1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii (republicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr.15-17 art.65 din 22.01.2013), se modifică după cum urmează:

1. La articolul 3:

alineatul (1) numărul „12 ” se substituie cu numărul „15”;

alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Trei membri ai Consiliului Superior al Magistraturii din rândul profesorilor de drept titulari sunt numiți de Parlament, cu votul majorității deputaților aleși, în baza propunerilor Comisiei speciale pentru desemnarea candidaților în Consiliul Superior al Magistraturii, creată de Biroul Permanent al Parlamentului. Comisia specială este formată din câte un membru desemnat de fiecare fracțiune parlamentară și un număr egal de reprezentanți ai societății civile cu experiență de cel puțin 10 ani în domeniul juridic, administrație publică sau jurnalism desemnați de Biroul Permanent al Parlamentului. Comisia specială organizează un concurs public pînă la expirarea mandatului membrilor desemnați sau în decurs de 30 de zile de la vacanța funcției. Concursul public include cel puțin analiza dosarelor și audierea candidaților. Comisia specială întocmește avize

argumentate referitoare la fiecare candidat selectat și propune Plenului Parlamentului numirea acestora.”

se completează cu alineatul (3¹) cu următorul cuprins:

„(3¹) Trei membri ai Consiliului Superior al Magistraturii din rândul profesorilor de drept titulari sunt numiți după cum urmează: doi de Guvern și unul din partea Președinției Republicii Moldova, selectați în mod deschis și transparent în urma unui concurs public.”

alineatul (4) va avea următorul cuprins:

„(4) Șase membri din rândul judecătorilor, inclusiv 2 supleanți, sînt aleși în Consiliul Superior al Magistraturii prin vot secret de către Adunarea Generală a Judecătorilor, după cum urmează – trei din judecătorii, doi din curțile de apel și unul din Curtea Supremă de Justiție. Se consideră aleși membri ai Consiliului Superior al Magistraturii candidații care au acumulat cel mai mare număr de voturi. Următorii judecători de pe lista candidaților care au acumulat cel mai mare număr de voturi suplinesc funcțiile vacante în ordine descrescătoare după numărul de voturi acumulat.”

se completează cu alineatul (4¹) cu următorul cuprins:

„(4¹) Consiliul Superior al Magistraturii anunță, cu cel puțin 60 de zile înainte, data desfășurării Adunării Generale a Judecătorilor la care urmează a fie aleși membrii acestuia. Candidații la funcția de membru al Consiliului Superior al Magistraturii vor depune dosarul de participare, cu cel puțin 30 de zile pînă la Adunarea Generală a Judecătorilor. Candidaturile sunt înaintate doar în nume propriu. Lista candidaților și dosarele depuse de aceștia se publică pe pagina web a Consiliului Superior al Magistraturii în ziua următoare expirării termenului limită pentru depunerea dosarelor.”

2. La articolul 4 alineatul (1) litera c²) se exclude.

3. La articolul 8¹ alineatul (6) la final se completează cu sintagma: „ și pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Magistraturii”;

se completează cu alineatul (8), care va avea următorul cuprins:

„(8) Elaborarea actelor normative ale Consiliului Superior al Magistraturii este efectuată cu respectarea prevederilor legislației privind transparența în procesul decizional.”

4. Articolul 12 alineatul (1) se completează cu litera f) cu următorul conținut:

„f) pierderea calității de judecător al nivelului de instanță din partea căruia a fost ales în calitate de membru al Consiliului Superior al Magistraturii.”

5. La articolul 19 alin. (4) textul „și art.9 din Legea cu privire la Curtea Supremă de Justiție” se exclude;

6. La articolul 24 alineatul (3) propoziția a doua la final se completează cu sintagma: „fiind publicată pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Magistraturii”;

Art. IV – Codul de procedură penală al Republicii Moldova nr. 122/2003 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2013, nr. 248-251, art. 699), se modifică după cum urmează:

1. La articolul 7

alineatul (3) și (7) se abrogă;

alineatul (9) cuvintele „Colegiului penal al” se exclud;

2. Se completează cu articolul 7¹ cu următorul cuprins:

„**Articolul 7¹. Ridicarea excepției de neconstituționalitate**

(1) În cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea normei juridice ce urmează a fi aplicată la judecarea unei cauze, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională.

(2) La ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, instanța de judecată nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituție;

b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;

c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

d) nu există o hotărîre anterioară a Curții Constituționale avînd ca obiect prevederile contestate.

(3) Ridicarea excepției de neconstituționalitate se dispune printr-o încheiere care nu se supune niciunei căi de atac și care nu afectează examinarea în continuare a cauzei, însă pînă la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate se amîna dezbaterile judiciare și ultimul cuvînt al inculpatului.

(4) Dacă nu sînt întrunite cumulativ condițiile specificate la alin. (2), instanța de judecată refuză ridicarea excepției de neconstituționalitate printr-o încheiere care poate fi atacată odată cu fondul cauzei.

(5) Instanța de judecată poate ridica excepția de neconstituționalitate în recurs doar dacă cererea de recurs împotriva hotărîrii sau deciziei curții de apel a fost declarată admisibilă conform legii.”

3. La articolul 30

alineatele 6 și 7 vor avea următorul cuprins:

„(6) Curtea Supremă de Justiție judecă recursurile împotriva hotărârilor instanței de apel și recursurile în anulare în complet format din 3, 5 sau 9 judecători. Recursurile împotriva sentinței Curții Supreme de Justiție se judecă de Curtea Supremă de Justiție într-un complet mai mare de judecători decât cel care a pronunțat sentința atacată cu recurs.

(7) Recursul în interesul legii se judecă de către un complet al Curții Supreme de Justiție compus din 5 sau 9 judecători.”

alineatul 8 se abrogă.

4. La articolul 33 alineatul (3) propoziția a doua se exclude;

5. La articolul 39 punctul 4) și 5) se abrogă;

6. La articolul 257 alineatul (4¹), textul „Procuratura pentru Combaterea Crimelor Organizate și Cauze Speciale” se substituie cu textul „Procuratura pentru Cauze Speciale”;

7. La articolul 269, textul „, 243, 279” se exclude;

8. La articolul 270¹, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) Procuratura Anticorupție exercită urmărirea penală în cazul infracțiunilor prevăzute la art.181¹, 181², 242¹, 242², 324–329, 330², 332–335 din Codul penal:

1) dacă au fost săvârșite de:

a) primarii, viceprimarii și consilierii locali ai municipiilor Bălți, Cahul, Chișinău și Comrat;

b) persoane cu funcții de demnitate publică în sensul art.123 alin.(3) din Codul penal, cu excepția primarilor, viceprimarilor și consilierilor locali ai satelor, comunelor, orașelor și municipiilor care nu sunt menționate la litera a);

c) funcționari publici de conducere de nivel superior;

d) secretarul Consiliului Suprem de Securitate, șeful Marelui Stat Major al Armatei Naționale, alte persoane cu funcții de răspundere din cadrul Statului Major General al Forțelor Armate, precum și de persoane care dețin gradul militar de general sau un grad special corespunzător acestuia.

e) ofițeri de urmărire penală, ofițeri de investigații, avocați, executori judecătorești, administratori autorizați, persoane din conducerea întreprinderilor de stat, a societăților pe acțiuni cu capital majoritar de stat, persoanele ce reprezintă conducerea băncilor, dacă suma de bani, valoarea bunurilor, serviciilor, privilegiilor, avantajelor sub orice formă și altor foloase, pretinse, promise, acceptate, oferite, date sau primite, deținute depășesc 2000 de unități convenționale;

f) persoana cu funcție de demnitate publică sau a funcționarul public, dacă suma de bani, valoarea bunurilor, serviciilor, privilegiilor, avantajelor sub orice formă și altor foloase, pretinse, promise, acceptate, oferite, date sau primite, deținute depășesc 5000 de unități convenționale;

2) dacă valoarea prejudiciului cauzat prin infracțiune depășește 50000 de unități convenționale;

3) dacă valoarea finanțării, resurselor administrative, a donațiilor, alocațiilor de la bugetul de stat și/sau mijloacelor din fondul electoral utilizate la săvârșirea infracțiunii depășește 5000 de unități convenționale – în cazul infracțiunilor prevăzute la art.181² din Codul penal.”.

9. Articolul 270²:

titlul articolului va avea următorul cuprins:

„**Articolul 270²** . Competența Procuraturii pentru Cauzelor Speciale”;

în tot cuprinsul articolului, textul „Procuratura pentru Combaterea Crimelor Organizate și Cauze Speciale” la orice formă gramaticală, se substituie cu textul „Procuratura pentru Cauze Speciale” la forma gramaticală corespunzătoare.

la alineatul (2) litera b), textul „art. 166¹ alin. (3) și (4), art. 283” se substituie cu textul „ art. 166¹ alin. (3) și (4), art. 243, 279, 283”.

10. La articolul 421 la final se completează cu textul: „ , cu excepția persoanelor prevăzute la art. 401 alin. (1) pct. 5), dacă mărimea cheltuielilor judiciare nu depășesc suma de 10 salarii medii pe economie la data realizării acțiunilor procesuale din care reies”;

11. La articolul 424 alineatul (2) textul „fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților” se exclude;

12. Articolul 427 va următorul conținut:

„**Articolul 427**. Temeiurile pentru recurs

(1) Recursul se declară dacă:

1) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

2) prin admiterea recursului se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

3) inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală;

4) a fost admis un apel tardiv;

5) există o cauză care înlătură răspunderea penală, sau temei care exclude urmărirea penală sau determină încetarea urmăririi penale;

6) a fost aplicată o pedeapsă mai severă decât maximul pedepsei permis de lege;

7) hotărârea este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

(2) Temeiurile prevăzute la alin.(1) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate expres sau în esență în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel.

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, dacă temei de recurs constituie prevederea alin. (1) pct. 7).”

13. La articolul 428 cuvintele „Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție” se substituie cu „Curtea Supremă de Justiție”;

14. Articolul 430 punctul 5 va avea următorul conținut:

„5) temeiul prevăzut de art. 427 și argumentele care confirmă că recursul este întemeiat.”

15. La articolul 431 alineatul (1) punctul 1) cuvintele „prin o încheiere semnată de președintele sau vicepreședintele Colegiului penal al” se substituie cu cuvântul „grefa”.

16. Articolul 432 va avea următorul conținut:

„**Articolul 432.** Admisibilitatea recursului

(1) Instanța de recurs examinează admisibilitatea recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, în baza materialelor din dosar.

(2) Un complet din 3 judecători, prin decizie motivată, declară inadmisibil recursul dacă:

1) recursul nu este depus de persoana menționată în articolul 421;

2) recursul este tardiv;

3) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.427;

4) recursul în mod evident nu are nicio șansă de succes;

5) problema juridică invocată în recurs nu este de o importanță fundamentală pentru dezvoltarea jurisprudenței.”

(3) Recursul în care se invocă temeinic art. 427 alin. (1) pct. 7) nu poate fi declarat inadmisibil în temeiul alin. (2) pct. 5).

(4) Decizia privind inadmisibilitatea recursului este irevocabilă, se publică pe pagina web a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

(5) Dacă consideră că la etapa examinării admisibilității poate adopta decizia prevăzută de art. 435, completul din 3 judecători, fără a emite o încheiere separată privind admisibilitatea recursului, adoptă o decizie cu privire la admisibilitatea și temeinicia recursului.”

17. Articolul 433 alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) Recursul considerat admisibil, se examinează de un complet din 3 judecători, fără citarea părților la proces, cu excepția recursului considerat admisibil în care se invocă temeinic art. 427 alin. (1) pct. 7). Completul poate decide organizarea ședinței publice și pentru examinarea altor recursuri considerate admisibile. La judecarea recursului în ședință publică participă procurorul și

persoanele indicate la art. 421 ale căror interese sînt atinse prin argumentele invocate în recurs.”;

se completează cu alineatul (1¹) cu următorul cuprins:

„(1¹) În scopul uniformizării practicii judecătorești, completul din 3 judecători poate decide unanim, prin încheiere motivată, ca decizia asupra recursului să fie adoptată de un complet din 5 judecători. Recursul considerat admisibil în care se invocă temeinic art.427 alin. (1) pct. 7) este examinat de un complet din 5 judecători. Plenul Curții Supreme de Justiție poate decide ca decizia asupra recursului considerat admisibil să fie adoptată de un complet din 9 judecători.”;

18. Articolul 434 va avea următorul cuprins:

„**Articolul 434.** Judecarea recursului

Judecînd recursul, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței, legalitatea hotărîrii atacate prin prisma temeiurilor din art. 427. Instanța este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.”

19. La articolul 435 alineatul (2) punctul 2) va avea următorul cuprins:

„2) admite recursul, casează, parțial sau integral, hotărîrea atacată și ia una din următoarele soluții:

a) menține hotărîrea primei instanțe;

b) dispune achitarea sau încetarea procesului penal în cazurile prevăzute de prezentul cod;

c) dispunere rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată în instanța de recurs;

d) rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărîre.”;

se completează cu alineatul (1¹) cu următorul cuprins:

„(1¹) În cazul dispunerii rejudecării de către instanța de apel, hotărîrea atacată se remite o singură dată în cursul procesului, spre examinare instanței de apel.”

la alineatul (2) sintagma „art. 414 alin. (4) și” se exclude;

la alineatul (3) se completează la final cu următoarea propoziție: „Decizia instanței de recurs se emite integral și se consideră emisă din momentul plasării acesteia pe pagina web a Curții Supreme de Justiție.”;

20. Articolul 456 alineatele (2) și (3) vor avea următorul cuprins:

„(2) Admisibilitatea recursului în anulare declarat împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție o va decide un complet format din 3 judecători, fără citarea părților, în camera de consiliu, în baza materialelor din dosar.

(3) În cazul constatării condițiilor prevăzute la art.432 alin.(2), completul va decide asupra inadmisibilității recursului prin decizie motivată.”;

21. Articolul 457 alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) Temeinicia recursului în anulare se judecă de către completul format conform art.433 alin. (1) sau (1¹).”;

22. La articolul 465¹ alineatul (2) sintagma „președintele Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție,” și sintagma „Colegiului penal al” se exclud;

23. Articolul 465³ va avea următorul cuprins:

„**Articolul 465³. Judecarea recursului în interesul legii**

(1) Recursul în interesul legii se judecă de un complet din 5 sau 9 judecători ai Curții Supreme de Justiție.

(2) La primirea cererii, trei judecători ai Curții Supreme de Justiție din complet sunt desemnați pentru a întocmi un raport asupra recursului în interesul legii.

(3) În vederea întocmirii raportului, se solicită opinia scrisă a Uniunii Avocaților și a Procuraturii Generale. Poate fi solicitată și opinia scrisă a specialiștilor sau a organizațiilor recunoscute în domeniu asupra chestiunilor de drept soluționate diferit.

(4) Raportul cuprinde soluțiile diferite date problemei de drept și motivarea pe care acestea se fundamentează, jurisprudența relevantă a Curții Constituționale, a Curții Europene a Drepturilor Omului, opiniile exprimate în doctrină relevante în domeniu, precum și opinia specialiștilor sau a organizațiilor consultate. Judecătorii raportori întocmesc și soluția propusă pe marginea recursului în interesul legii.

(5) Ședința la care se examinează recursul în interesul legii se convoacă cu cel puțin 20 de zile înainte de desfășurarea acesteia. La convocare, judecătorii din complet, Procurorul General și Președintele Uniunii Avocaților primesc raportul cu soluția propusă.

(6) Recursul în interesul legii se examinează în ședință publică. În ședință inițial se oferă cuvântul autorului recursului în anulare. În numele Președintelui Curții Supreme de Justiție, poziția poate fi prezentată de către unul dintre judecătorii Curții Supreme de Justiție care nu este parte din complet. Ulterior se oferă cuvântul Procurorului General și Președintelui Uniunii Avocaților sau reprezentanților acestora.

(8) Recursul în interesul legii se judecă în cel mult 3 luni.”

Art. V – Codul de procedură civilă al Republicii Moldova nr. 225/2003 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2018, nr. 142-148, art.277), cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 17 se abrogă

2. La articolul 44 alineatul (3) textul „Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție” se substituie cu cuvintele „Curtea Supremă de Justiție”.

3. La articolul 46 alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Curtea Supremă de Justiție judecă recursurile în complete de 3, 5 sau 9 judecători.”

4. La articolul 85 alineatul (1) litera a) textul „- privind încasarea cheltuielilor de judecată suportate în procese civile anterioare, indiferent de calitatea procesuală în respectivele procese;” se exclude;

5. La articolul 424 la alineatul (2) textul „Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție” se substituie cu cuvintele „Curtea Supremă de Justiție”;

6. Articolului 430 va avea următorul conținut:

„**Articolul 430.** Persoanele în drept să declare recurs

Sînt în drept să declare recurs părțile și alți participanți la proces care justifică un interes.”

7. La articolul 431 alineatul (3), numărul „5” se substituie cu sintagma „3, 5 sau 9”, iar cuvintele „de la Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al” se substituie cu cuvîntul „ai”;

8. Articolului 432 va avea următorul conținut:

„**Articolul 432.** Temeiurile recursului

(1) Recursul se declară dacă:

a) interpretarea legii din hotărîrea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului se schimbă jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) soluția hotărîrii a fost determinată de încălcarea sau aplicarea eronată a normelor de drept material;

d) hotărîrea vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărîrea este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

(2) Temeiurile menționate la alin. (1) lit. c)-e) nu pot fi invocate în recurs decît dacă ele nu au putut fi invocate în apel ori au fost respinse sau instanța de apel a omis să se pronunțe asupra lor sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

9. La articolul 433,

litera a) sintagma „alin. (2), (3) și (4)” se exclude;

se completează cu literele e) și f) cu următorul conținut:

„e) recursul în mod evident nu are nicio șansă de succes;

f) problema juridică invocată în recurs nu este de o importanță fundamentală pentru dezvoltarea jurisprudenței.”;

10. La articolul 434 alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Repunerea în termen a recursului poate fi admisă de către instanța de recurs dacă recurentul justifică motivele omiterii acestuia. Cererea de repunere a termenului expirat nu poate fi satisfăcută dacă a fost depusă cu depășirea unui interval de 6 luni de la data la pronunțării hotărârii sau deciziei atacate.”

11. La articolul 437 alineatul (1) litera f) textul „argumentul ilegalității deciziei atacate” se substituie cu textul „temeiul din art. 432 și argumentele prezentate desfășurat cu privire la nelegalitatea decizie atacate cu recurs”;

12. La articolul 439 alineatul (3) la final se completează cu propoziția: „Raportul va cuprinde pe scurt circumstanțele de fapt constatate de instanțele ierarhic inferioare, soluțiile instanțelor de judecată, motivele de nelegalitate inserate în recurs și soluția propusă.”;

13. La articolul 440

alineatul (1), propoziția a doua, textul „nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului” se substituie cu textul „trebuie să facă referire la argumentele invocate de recurs și motivele de inadmisibilitate a acestuia”;

alineatul (2) se completează la final cu propoziția: „Dacă consideră că la etapa examinării admisibilității recursului se poate adopta una din deciziile prevăzute la art. 445, completul din 3 judecători, fără a emite o încheiere separată, adoptă o decizie prin care examinează fondul recursului în care se menționează motivele care au dus la admisibilitatea recursului.”;

14. Articolele 441 și 442 vor avea următorul cuprins:

„**Articolul 441.** Actele procedurale după stabilirea admisibilității recursului

(1) În cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 3 judecători examinează fondul recursului. În scopul uniformizării practicii judecătorești, completul din 3 judecători poate decide, prin încheiere motivată adoptată prin vot unanim, ca decizia asupra recursului să fie adoptată de un complet din 5 judecători. Recursul considerat admisibil în care se invocă temeinic art. 432 alin. (1) lit. e) este examinat în ședință de judecată de un complet din 5 judecători.

(2) Plenul Curții Supreme de Justiție poate decide ca decizia asupra recursului considerat admisibil să fie adoptată de un complet din 9 judecători.

Articolul 442. Limitele judecării recursului

(1) Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor din art. 432. Instanța poate invoca din oficiu neatragerea în proces a persoanelor drepturile cărora sunt afectate prin hotărâre.

(2) În recurs nu pot fi administrate noi dovezi, cu excepția celor care dovedesc cheltuielile de judecată. Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de

apel este obligatorie pentru instanța de recurs, doar dacă se invocă temeinic art. 432 alin. (1) lit. e).

(3) Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs și admiterea cărora ar fi schimbat soluția pe caz.”;

15. Articolele 444 și 455 vor avea următorul conținut:

„**Articolul 444.** Procedura de judecare a recursului

Recursul declarat admisibil se examinează fără înștiințarea și audierea participanților la proces, cu excepția recursul în care se invocă temeinic art. 432 alin. (1) lit. e). Completul de judecată poate decide și în alte cauze asupra oportunității invitării participanților în ședință pentru a se pronunța cu privire la aspectele din recurs considerate admisibile.”;

„**Articolul 445.** Soluțiile Curții Supreme de Justiție.

(1) Examinînd recursul, Curtea Supremă de Justiție îl poate admite sau respinge.

(2) În cazul admiterii recursului, hotărîrea atacată poate fi casată, în tot sau în parte și se remite o singură dată în cursul procesului, spre o nouă examinare instanței de apel sau primei instanțe care a pronunțat hotărîrea casată.

(3) Decizia de remitere spre o nouă examinare va cuprinde circumstanțele cauzei care necesită o examinare suplimentară, probele care urmează a fi administrate și acte procedurale care trebuie efectuate. Instanțele inferioare vor rejudeca cauza, în limitele casării, ținînd cont de toate motivele invocate în decizia instanței de recurs.

(4) Curtea Supremă de Justiție poate remite o singură dată în cursul procesului spre o nouă examinare primei instanțe, dacă se constată că hotărîrea contestată vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces, iar în cererea de recurs demonstrează că prin absența sa de la ședința de judecată, i-au fost încălcate garanțiile procedurale.

(5) Hotărîrea sau decizia casată nu are nici o putere legală. Actele de asigurare sau de executare făcute în temeiul unei astfel de hotărîri sau decizii își pierd puterea legală, dacă instanța de recurs, din oficiu, nu dispune altfel. Dispozitivul hotărîrii de casare va cuprinde această mențiune.

(6) În urma examinării recursului, instanța de recurs emite o decizie care rămîne irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se consideră a fi emisă din momentul plasării acesteia pe pagina web a Curții Supreme de Justiție și copia se remite părților în termen de 5 zile de la data emiterii.

(8) În cazul în care recursul este admis în temeiul art. 432 alin. (1) lit. e), completul de judecată emite o încheiere interlocutorie motivată și o expediază Inspecției Judiciare pentru verificarea faptului dacă există abatere disciplinară.

Completul Curții Supreme de Justiție poate emite încheieri interlocutorii și în privința altor recursuri admise.”;

16. Codul de procedură civilă se completează cu Capitolul XXXX, cu următorul cuprins:

„Capitolul XXXX RECURSUL ÎN INTERESUL LEGII

Articolul 453¹. Recursul în interesul legii

(1) Recursul în interesul legii contribuie la interpretarea și aplicarea unitară a legislației civile și de procedură civilă.

(2) Președintele Curții Supreme de Justiție, Procurorul General sau Președintele Uniunii Avocaților poate cere Curții Supreme de Justiție să se pronunțe asupra problemelor de drept care au fost soluționate diferit în ultimă instanță de instanțele judecătorești.

(3) Cererea trebuie să cuprindă soluțiile diferite date problemei de drept și motivarea acestora, jurisprudența relevantă a Curții Constituționale, a Curții Europene a Drepturilor Omului, opiniile exprimate în doctrină relevante în domeniu, precum și soluția ce se propune a fi pronunțată în recursul în interesul legii.

(4) Cererea de recurs în interesul legii trebuie să menționeze expres hotărârilor judecătorești irevocabile din care rezultă că problema de drept a fost soluționată diferit de instanțele judecătorești învestite cu soluționarea cauzei în ultimă instanță.

Articolul 453². Admisibilitatea recursului în interesul legii

Un complet din 5 judecători ai Curții Supreme de Justiție declară recursul în interesul legii admisibil dacă constată că problema de drept care formează obiectul recursului a fost soluționată diferit de instanțele judecătorești învestite cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, iar acesta reprezintă o discrepanță serioasă de interpretare sau aplicare a legislației civile sau de procedură civilă.

Articolul 453³. Examinarea recursului în interesul legii

(1) Recursul în interesul legii declarat admisibil se examinează de un complet din 5 sau 9 judecători ai Curții Supreme de Justiție.

(2) La primirea cererii, trei judecători ai Curții Supreme de Justiție din complet sunt desemnați pentru a întocmi un raport asupra recursului în interesul legii.

(3) În vederea întocmirii raportului, se solicită opinia scrisă a Uniunii Avocaților și a Procuraturii Generale. Poate fi solicitată și opinia scrisă a specialiștilor sau a organizațiilor recunoscute în domeniu asupra problemei de drept soluționate diferit.

(4) Raportul menționează soluțiile diferite date problemei de drept și motivarea pe care acestea se fundamentează, jurisprudența relevantă a Curții

Constituționale, a Curții Europene a Drepturilor Omului, opiniile exprimate în doctrină relevante în domeniu, precum și opinia specialiștilor sau a organizațiilor consultate. Judecătorii raportori întocmesc și soluția propusă pe marginea recursului în interesul legii.

(5) Ședința la care se examinează recursul în interesul legii se convoacă cu cel puțin 21 de zile înainte de desfășurarea acesteia. La convocare, judecătorii din complet, Procurorul General și Președintele Uniunii Avocaților primesc raportul menționat la alin. (4).

(6) Recursul în interesul legii se examinează în ședință publică. În ședință se oferă inițial cuvântul autorului recursului în anulare. În numele Președintelui Curții Supreme de Justiție, poziția poate fi prezentată de către unul dintre judecătorii Curții Supreme de Justiție care nu face parte din complet. Ulterior se oferă cuvântul Procurorului General și Președintelui Uniunii Avocaților sau reprezentanților acestora.

(8) Recursul în interesul legii se examinează în cel mult 3 luni.

Articolul 453⁴. Hotărîrea și efectele ei

(1) În urma examinării recursului în interesul legii, completul emite o hotărîrea motivată în care menționează modul de interpretare sau aplicare a legii care trebuie urmat în viitor.

(2) Hotărîrea emisă pe marginea recursului în interesul legii este obligatorie pentru toate instanțele judecătorești din momentul pronunțării. Ea nu are efect asupra cauzelor deja soluționate prin hotărîre judecătorească irevocabilă și nici asupra situației părților din acele cauze.

(3) Hotărîrea se consideră a fi emisă din momentul plasării acesteia pe pagina web a Curții Supreme de Justiție. Ea este adusă la cunoștința tuturor instanțelor judecătorești din țară.”

Art. VI – Legea nr. 159/2016 cu privire la procuraturile specializate (publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2016, nr. 245-246, art. 519), se modifică după cum urmează:

1. În tot cuprinsul legii, textul „Procuratura pentru Combaterea Crimelor Organizate și Cauze Speciale” la orice formă gramaticală, se substituie cu textul „Procuratura pentru Cauze Speciale” la forma gramaticală corespunzătoare.

2. Articolul 2 se completează cu un alineat, cu următorul conținut:

„(5) Centrul Național Anticorupție, la solicitarea procurorilor Procuraturii Anticorupție, efectuează măsurile speciale de investigații autorizate în modul prevăzut de lege.”

Art. VII – Codul administrativ al Republicii Moldova nr. 116/2018 (publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, nr. 309-320 art. 466), se modifică după cum urmează:

1. Articolul 191:

la alineatul (3) cuvintele „acțiunile în contencios administrativ împotriva hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii, ale Consiliului Superior al Procurorilor, precum și” se exclud;

alineatul (5) va avea următorul cuprins:

„(5) Curtea Supremă de Justiție examinează:

a) în primă instanță, prin hotărâri irevocabile, acțiunile în contencios administrativ împotriva actelor administrative normative, care nu se supun controlului de constituționalitate, precum și acțiunile în contencios administrativ împotriva hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii și ale Consiliului Superior al Procurorilor;

b) cererile de recurs împotriva hotărârilor, deciziilor și încheierilor curții de apel.”;

2. Articolul 193 alineatul (3) va avea următorul conținut:

„(3) Curtea Supremă de Justiție examinează acțiunile în contencios administrativ în complete de 5 judecători, iar cererile de recurs în complete din 3 judecători. În scopul uniformizării practicii judecătorești, completul din 3 judecători poate decide, prin încheiere motivată adoptată prin vot unanim, ca hotărârea asupra recursului să fie adoptată de un complet din 5 judecători. Recursul declarat admisibil în care se invocă temeinic art. 245¹ alin. (1) lit. d) este examinat de un complet din 5 judecători. Plenul Curții Supreme de Justiție poate decide ca acțiunea să fie examinată sau hotărârea asupra recursului declarat admisibil să fie adoptată de un complet din 9 judecători.”;

3. După articolul 245 se introduce articolul 245¹, cu următorul conținut:

„**Articolul 245¹**. Temeiurile recursului

(1) Recursul se declară dacă:

- a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;
- b) prin admiterea recursului se schimbă jurisprudența Curții Supreme de Justiție;
- c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces ;
- d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

(2) Temeiurile menționate la alin. (1) lit. c) și d) nu pot fi invocate în recurs decât dacă ele nu au putut fi invocate în apel ori au fost respinse sau instanța de apel a omis să se pronunțe asupra lor sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, decît dacă se invocă temeiul din alin. (1) lit. d).”

4. La articolul 246 alineatul (2), cuvintele „în special” se exclud, iar după litera a) se introduce litera a¹), cu următorul conținut:

„a¹) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.245¹;”

alineatul (2) se completează în final cu literele g) și h), cu următorul conținut:

„g) recursul în mod evident nu are nicio șansă de succes;

h) problema juridică invocată în recurs nu este de o importanță fundamentală pentru dezvoltarea jurisprudenței.”;

se completează cu alineatul (3) cu următorul cuprins:

„(3) Recursul în care se invocă temeinic art. 245¹ alin. (1) lit. d) nu poate fi declarat inadmisibil în temeiul alin. (1) lit. h).”.

5. La articolul 247, prima propoziție se completează la sfîrșit cu următorul conținut:

„cu excepția recursului declarat admisibil în care se invocă temeinic art.245¹ alin. (1) lit. d)”, iar la sfîrșitul celei de a doua propoziții este adăugat textul „și în alte cauze”.

6. Articolul 248 este va avea următorul conținut:

„**Articolul 248.** Deciziile instanței de recurs

(1) În urma examinării recursului, Curtea Supremă de Justiție adoptă una dintre următoarele decizii:

a) respinge recursul și menține hotărîrea sau decizia;

b) admite recursul, casează integral sau parțial hotărîrea și/sau decizia și adoptă o nouă decizie;

c) admite recursul și modifică hotărîrea și/sau decizia;

d) admite recursul, casează integral decizia instanței de apel și restituie cauza instanței de apel, dacă, în baza limitelor stabilite de lege ale examinării recursului, eroarea nu poate fi corectată în recurs.

(2) Dacă decizia sau hotărîrea a fost casată în temeiul art.245¹ alin. (1) lit. d), completul emite o încheiere interlocutorie motivată, pe care o expediază inspecției judiciare pentru verificarea faptului dacă a fost comisă o abatere disciplinară. Completul Curții Supreme de Justiție poate emite încheieri interlocutorii și în privința altor recursuri admise.

(3) Decizia instanței de recurs este irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se consideră emisă din momentul plasării acesteia pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție.

(3) Decizia instanței de recurs se notifică participanților în termen de 5 zile de la data emiterii.”

7. Codul administrativ, Cartea a treia, se completează Capitolul V¹, cu următorul cuprins:

„Capitolul V¹ RECURSUL ÎN INTERESUL LEGII

Articolul 248¹. Recursul în interesul legii

(1) Recursul în interesul legii contribuie la interpretarea și aplicarea unitară a legislației administrative.

(2) Președintele Curții Supreme de Justiție, Procurorul General sau Președintele Uniunii Avocaților poate cere Curții Supreme de Justiție să se pronunțe asupra problemelor de drept care au fost soluționate diferit în ultimă instanță de instanțele judecătorești.

(3) Cererea trebuie să cuprindă soluțiile diferite date problemei de drept și motivarea acestora, jurisprudența relevantă a Curții Constituționale, a Curții Europene a Drepturilor Omului, opiniile exprimate în doctrină relevante în domeniu, precum și soluția ce se propune a fi pronunțată în recursul în interesul legii.

(4) Cererea de recurs în interesul legii trebuie să menționeze expres hotărârilor judecătorești irevocabile din care rezultă că problema de drept a fost soluționată diferit de instanțele judecătorești învestite cu soluționarea cauzei în ultimă instanță.

Articolul 248². Admisibilitatea recursului în interesul legii

Un complet din 5 judecători ai Curții Supreme de Justiție declară recursul în interesul legii admisibil dacă constată că problema de drept care formează obiectul recursului a fost soluționată diferit de instanțele judecătorești învestite cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, iar acesta reprezintă o discrepanță serioasă de interpretare sau aplicare a legislației administrative.

Articolul 248³. Examinarea recursului în interesul legii

(1) Recursul în interesul legii declarat admisibil se examinează de un complet din 5 sau 9 judecători ai Curții Supreme de Justiție.

(2) La primirea cererii, trei judecători ai Curții Supreme de Justiție din complet sunt desemnați pentru a întocmi un raport asupra recursului în interesul legii.

(3) În vederea întocmirii raportului, se solicită opinia scrisă a Uniunii Avocaților și a Procuraturii Generale. Poate fi solicitată și opinia scrisă a specialiștilor sau a organizațiilor recunoscute în domeniu asupra problemei de drept soluționate diferit.

(4) Raportul menționează soluțiile diferite date problemei de drept și motivarea pe care acestea se fundamentează, jurisprudența relevantă a Curții

Constituționale, a Curții Europene a Drepturilor Omului, opiniile exprimate în doctrină relevante în domeniu, precum și opinia specialiștilor sau a organizațiilor consultate. Judecătorii raportori întocmesc și soluția propusă pe marginea recursului în interesul legii.

(5) Ședința la care se examinează recursul în interesul legii se convoacă cu cel puțin 21 de zile înainte de desfășurarea acesteia. La convocare, judecătorii din complet, Procurorul General și Președintele Uniunii Avocaților primesc raportul menționat la alin. (4).

(6) Recursul în interesul legii se examinează în ședință publică. În ședință se oferă inițial cuvântul autorului recursului în anulare. În numele Președintelui Curții Supreme de Justiție, poziția poate fi prezentată de către unul dintre judecătorii Curții Supreme de Justiție care nu face parte din complet. Ulterior se oferă cuvântul Procurorului General și Președintelui Uniunii Avocaților sau reprezentanților acestora.

(8) Recursul în interesul legii se examinează în cel mult 3 luni.

Articolul 248⁴. Hotărîrea și efectele ei

(1) În urma examinării recursului în interesul legii, completul emite o hotărîrea motivată în care menționează modul de interpretare sau aplicare a legii care trebuie urmat în viitor.

(2) Hotărîrea emisă pe marginea recursului în interesul legii este obligatorie pentru toate instanțele judecătorești din momentul pronunțării. Ea nu are efect asupra cauzelor deja soluționate prin hotărîre judecătorească irevocabilă și nici asupra situației părților din acele cauze.

(3) Hotărîrea se consideră a fi emisă din momentul plasării acesteia pe pagina web a Curții Supreme de Justiție. Ea este adusă la cunoștința tuturor instanțelor judecătorești din țară.”.

Capitolul II

Dispoziții finale și tranzitorii

Art. VII – (1) Prezenta lege intră în vigoare la 1 ianuarie 2020,

(2) Excepția de la alin. (1) constituie:

a) prevederile Titlului I Capitolului I articolul 2, Titlului III Capitolului I Articolului III punctului 1 privind modificarea Legii nr. 947/1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii referitor la art. 3 alin. (1) și (3¹), Art. IV punctului 2 care vor intra în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova;

b) prevederile Titlului III Capitolului I Articolului III punctului 1 și 4 privind modificarea Legii nr. 947/1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii referitor la art. 3 alin. (4) și (4¹) ce se referă la alegerea noilor membri ai

Consiliului Superior al Magistraturii vor intra în vigoare după expirarea mandatului membrilor care au fost potrivit procedurilor anterioare.

(3) În termen de pînă la 1 ianuarie 2020, Consiliul Superior al Magistraturii va examina și va propune distribuirea a 16 posturi de judecători ai Curții Supreme de Justiție către alte instanțe judecătorești, ținînd cont de încărcătura instanțelor de judecată.

(4) Numărul unităților de asistenți judiciari proporțional numărului de judecători reduși din cadrul Curții Supreme de Justiție se transferă instanțelor judecătorești, proporțional numărului cu care se completează numărul de judecători urmare a reformării Curții Supreme de Justiție.

(5) Asistenților judiciari ai Curții Supreme de Justiție a căror număr de unități se reduc le va fi propus transferul, cu consimțămîntul lor, în modul stabilit de Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, în alte funcții vacante din cadrul Curții Supreme de Justiție. Dacă în cadrul Curții Supreme de Justiție nu vor fi suficiente funcții vacante pentru asistenții judiciari a căror funcții se reduc, acestora li se vor propune potrivit aceluiași reguli funcțiile vacante din cadrul curților de apel și ale judecătorilor. În cazul în care, asistenții judiciari ai Curții Supreme de Justiție a căror funcții se reduc, nu acceptă nici una din funcțiile propuse, aceștia vor fi eliberați din funcție.

(6) Comisia de evaluare în termen de 45 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi conform alin. (2) lit.a) va elabora, va aproba și va asigura publicarea în Monitorul Oficial al Republicii Moldova indicatorii și metodologia de evaluare, regulamentul Comisiei de evaluare.

(7) Ministerul Justiției în termen de 45 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi conform alin. (2) lit. a) va asigura cu personal secretariatul Comisiei de evaluare.

(8) În termen de 10 zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi conform alin. (1), curțile de apel vor transmite Curții Supreme de Justiție conform competenței, acțiunile în contencios administrativ care nu au fost examinate în fond.

(9) În termen de 10 zile lucrătoare de la intrarea în vigoare a prezentei legi conform alin. (1), indiferent de faza procesuală la care s-a ajuns în instrumentarea dosarului, a dosarelor penale și a dosarelor speciale de investigații din gestiune, vor fi transmise Procurorului General sau unui adjunct desemnat prin ordin al Procurorului General, care, în termen de 10 zile lucrătoare de la recepționare, le va repartiza conform competenței pentru continuarea procedurilor în conformitate cu legislația. Dosarele speciale de investigații vor fi transmise sub supravegherea procurorilor special desemnați de Procurorul General.

(10) Transmiterea dosarelor penale și a dosarelor speciale de investigații se

va realiza prin acte de predare-primire, care vor conține informații privind toate actele procedural întocmite.

(11) După 1 ianuarie 2020:

a) recursurile vor fi examinate în baza temeiurilor și conform modificărilor operate de prezenta lege.

b) recursurile declarate admisibile pînă la data intrării în vigoare a prezentei legi se examinează în baza temeiurilor de recurs în vigoare la data depunerii recursului

c) hotărîrile pronunțate care nu au fost atacate cu recurs pînă la intrarea în vigoare a prezentei legi pot fi atacate cu recurs în baza temeiurilor și conform modificărilor operate de prezenta lege.

Art. VIII – (1) În termen de 3 luni de la data publicării prezentei legi, Guvernul:

a) va prezenta Parlamentului propuneri privind aducerea legislației în vigoare în concordanță cu prezenta lege;

b) va aduce actele sale normative în concordanță cu prezenta lege.

(2) La 1 ianuarie 2020 Legea nr. 789/1996 cu privire la Curtea Supremă de Justiție (republicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr.185, art.620), se abrogă.

(3) Pînă la punerea în concordanță a legislației cu prezenta lege, actele normative se aplică în măsura în care nu contravin prezentei legi.

Președintele Parlamentului